

Ce este lumea?

Ce este lumea?

Nu există o altă expresie care să fie atât de des incorect explicată sau definită cum este “lumea” sau “a fi lumesc”.

Însă Cuvântul lui Dumnezeu a descris cu precizie desăvârșită expresia “lume”, atunci când prin aceasta desemnează tot ceea ce “nu este de la Tatăl”. În 1 Ioan 2:16 este scris: „Tot ce este în lume... nu este din Tatăl”. (1. Ioan 2,16).

Lumea este domeniul care cuprinde tot ce a fost construit pentru a satisface dorințele și poftele naturale ale omului – „pofa cărții și pofta ochilor și trufia vieții”. Lumea nu pune nici un preț pe voia Tatălui. Nu o interesează de aceasta. Lumea și Tatăl sunt doi poli complet opuși. Cu cât mai adâncă și mai intimă este părtășia mea cu Tatăl, cu atât mai sigur și mai profund va putea mintea mea să deosebească ceea ce este lumesc. Această cunoaștere lăuntrică prin Duhul Sfânt este calea divină prin care copii lui Dumnezeu sunt învățați despre ceea ce este lumea și ceea ce este lumesc. Nu există nici un fel de listă fixă de limitări și restricții.

Cu cât mai mult mă bucur de dragostea Tatălui, cu atât mai mult voi disprețui ceea ce este din lume, convins fiind că nu este din Tatăl. Și în măsura în care sunt eliberat de influența a ceea ce este din lume, va putea dragostea Tatălui să locuiască în mine.

Dar cine îmi va descoperi pe Tatăl și dragostea Tatălui? Fiul. Și cum o va face? Prin puterea Duhului Sfânt. Dar cum va realiza practic Duhul Sfânt aceasta? Deschizându-ne Scripturile.

Aceasta înseamnă că, în măsura în care, atunci când Duhul Sfânt nu este întristat și poate lucra în mine, primesc descoperirea Tatălui prin Fiul, sunt capabil să apreciez mai exact ceea ce este din lume. Prin aceasta discernământul meu spiritual va fi tot mai sensibil și mai fin.

Nu există o altă metodă de a defini termenii de „lume” și „lumesc”. Cineva a spus că lumea ar fi o scală de nuanțe, care merg de la alb la negru. Cât de greu este însă să spui unde încep nuanțele de gri sau negru!

Dar chiar dacă nu există o linie de demarcație vizibilă, care să ne arate unde începe lumea și ceea ce este lumesc, totuși sensibilitatea fină a naturii divine se va da înapoi de la tot ceea ce este din lume, indiferent în ce nuanță sau în ce grad s-ar arăta aceasta. Pentru a rămâne liber de orice formă a asemănării cu lumea, trebuie deci să respectăm mișcările acestei naturi, care este luminată prin Duhul Sfânt și prin Cuvânt.

Dacă umblăm cu Dumnezeu, atunci nu vom mai umbla cu lumea. Dacă Îl iubim pe Tatăl, nu vom mai iubi lumea. Granițele artificiale și regulile stricte nu sunt de nici un folos; ele se opun libertății Duhului și stau în contrast cu viața pe care Dumnezeu ne-a dat-o în Fiul Său, și care își găsește bucuria în voia lui Dumnezeu.

Să medităm deci la aceasta: „Și lumea trece, și pofta ei, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne pentru eternitate”! (1 Ioan 2,17).